

AZ ÚJSÁG CELLDÖMÖLKÖN INGYENES, A VIDÉKI ELŐFIZETŐKNEK HAVONTA 170 FORINT

új
» **Kemenesalja**

XXV. ÉVFOLYAM 05. SZÁM (578)

2013. április 05.

CELLDÖMÖLK VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

**40 éves a celldömölki
Honismereti Munkaközösség**

KÜLÖNNYOMAT

**Celldömölk
2013**

A szöveget sajtó alá rendezte:
Németh Tibor

Támogatóink:

KÖZIGAZGATÁSI ÉS IGAZSÁGÜGYI HIVATAL

Balassi
Intézet

Négy évtizede kutatják a múltat

A jubiláló Celldömölki Honismereti Munkaközösség köszöntése

Gyermekkorom óta érdeklődve szemlélem a város történetét. Figyelem a szemem előtt változó várost, az itt élő embereket, a közösségek életét, múltunkból adódó örökségünket, melyből értéket teremtünk a jelennek, majd a jövőnek.

Úgy tartják, a múlt a jövő tükré. Vajon milyenek gondolták városunk jövőjét elődeink 1252-ben, abban az időben, amikor az első okleveles említése történt településünknek? Vagy 1790-ben, amikor vásártartási kiváltságot szerzett az akkori mezőváros, 1904-ben, amikor egy települést alkotott Kis-Czell, Nemesdömölk és Pördömölk, vagy 1979-ben, amikor városi rangot kapott az Alsósággal és Izsákfával egyesült Celldömölk?

Választ kaphatunk ezekre a kérdésekre, ha böngészni kezdjük az akkor kezelt dokumentumokat, elolvassuk a sárguló papírú újságcikkeket, hagyjuk „beszélni” a tárgyakat, de legfőképp az embereket.

Nekünk itt, Celldömölkön szerencsénk van a múlt megismerésének útján. Szerencsénk van, mert létezik egy olyan közösségünk, mely fáradhatatlanul szöveggyűjtő a múltat, ezáltal megszólítva a jelent. Negyven éve működik az aktív szellemi műhely, a Celldömölki Honismereti Munkaközösség. Sokrétű tevékenységük során feldolgozzák és közreadják a településünkre vonatkozó információkat, dokumentumokat,

tudományos igényű kutatómunkát végeznek, forrásanyagokat tárnak fel. Öntevékenyen hozzájárulnak a helyi közművelődéshez, publikációik, előadásai révén a lakosság széles rétegeihez juttatják el a tudást. Egy szűkebb helyhez kapcsolódunk mindannyian, melyről szeretnénk minél többet megtudni. A honismereti kör tagjai nem csak megtudni szeretnék többet a szűkebb pátriáról, de ezt a tudást tovább is adják.

Talán közhely, de igaz: a helytörténeti kutatás a szülőföld, az egykori iskola, lakóhely, munkahely, település múltjának feltárásával erősíti a szűkebb környezethez való érzelmi kötődést, értelmi kapcsolódást. Helytörténeteseink a szoros érzelmi kötődésből fakadóan, a múlt örökségének megbecsülése által hatékonyan közreműködnek az összetartozás érzésének felkeltésében. Köszönet nekik mindezért.

Az 1973-ban alakult közösség nyitott a város felé. A városi könyvtár munkaközösségeként várja és fogadja a tevékenységükben részt venni akarókat, közkinccsé teszi a tagjaik általi kutatásokat, gazdagítva ezzel a helytörténeti gyűjteményt. Tagjaik tollából számtalan cikk jelent meg önkormányzati lapunk, az Új Kemenesalja hasábjain, publikációikat közölte a Vasi Honismereti és Helytörténeti Közlemények. Rendszeresen bocsátják kiállításra gyűjteményeiket, színesítve ezzel a helyi ismeretterjesztést.

A „szakma”, a Honismereti Szövetség a közösség munkáját egyöntetűen, valamint tagjaik közül többeket egyénileg is a Bél Mátyásról elnevezett díjjal ismert el az elmúlt években.

Önkormányzatunk is hálás a helyben folytatott értékteremtő tevékenységért. Megtiszteltetés számomra, hogy Celldömölk polgármestereként köszönhetem a negyvenéves jubileum alkalmából a honismereti munkaközösséget. Köszönöm a közösségnek, egyúttal minden egykori és jelenlegi tagjának a négy évtized során kifejtett, a város életében valódi értéket jelentő munkájukat. Köszönöm az egykori és jelenlegi vezetőknek, hogy összefogják a közösséget, fáradhatatlanul irányítják Celldömölk helytörténetének megismerésére szolgáló tevékenységét. Kívánom, hogy az eddigiekhez hasonlóan újra és újra megújulva, új ötletektől vezérelve, energiával telve töltsék fel ismerettárunkat, adják át tudásukat nekünk, akik kíváncsian és örömmel fogadjuk munkájuk eredményét. Sikeres éveket, évtizedeket kívánok a jövőre, jó egészséget ezen tevékenységük végzéséhez.

Kívánom Önnek, kedves Olvasó, hogy forgassa érdeklődéssel és szeretettel e kiadványt, mely a Celldömölki Honismereti Munkaközösség közreműködésével jött létre, mely róluk és általuk mindannyiunk szeretett városáról szól.

»FEHÉR LÁSZLÓ

CELLDÖMÖLK VÁROS POLGÁRMESTERE

Káldos Gyula: Negyvenéves a Honismereti Munkaközösség

Rövid visszatekintés egy olyan kis közösség történetére, melynek tagjai szerényen, csendben, önzetlenül igyekeznek többet megtudni környezetük múltjáról. Saját érdeklődésüket a kör hasznára fordítani. Dolgozatokat, tanulmányokat és könyveket írnak; visszaemlékezések, élettörténetek, előadások hangzanak el széles témakörökben.

Sokszor halljuk együtt és külön a honismeret és helytörténet kifejezéseket. A honismeret széles körű fogalom: az ország, a haza történetének megismerésére vonatkozik és mindenki számára fontos. A helytörténet szűkebb terület, de ugyanakkor mélyebb is. Egy táj, egy település múltjának alaposabb, részletesebb történelmi megismerésével foglalkozik. A két fogalom természetesen összefügg, de úgy illik és kötelességünk is szűkebb hazánkat apróbb

részleteiben is jobban megismerni érzelmi kapcsolatunk révén. Ide tartozik az ősök élete, ahol egyszer megtelepedtek, jöhettek természeti csapások, háborúk, aminek következtében a település elpusztult, de el nem költöztek,

legfeljebb néhány száz méterrel odébb új otthont teremtettek. Itt éltek, élnek a közvetlen elődök, kezük munkája nyomán formálódott az a közösség és város, ahol élünk. Ha érzelmi kötődésünk e tájhoz erősödik, értékeinket meg tudjuk becsülni, akkor erősödik a nemzeti értékek ápolására irányuló elkötelezettség is. E gondolatok mögött lévő tartalom határozza meg a kis közösség eltelt négy évtizedét. Az idősebbek biztosan emlékeznek a Hazafias Népfontra, amit ma ernyőszervezetnek mondanánk, de akkor a civil közösségeket s benne különböző világnézetű egyéneket tömörített különböző szekciókban, mint mozgalom. Ide tartozott a honismeret is. Sok szép eredményfelsorolás kívánkozna ide, mint előzmény. *Dala József* irányító és szervező szerepét, Kemenesalja értékeinek megismertetése érdekében végzett munkáját külön szeretném hangsúlyozni. Elkészült valamennyi kemenesaljai község krónikája; az 1966-tól évenként ismétlődő Kemenesaljai Napokra emlékezünk, benne a kráterhangversenyekre, amelyek országos elismerést váltottak ki és ezek látogatták. Szobra lett Berzsényinek és Petőfinek. A munkaközösség annyiban hozott újat, hogy gyakoribbá váltak az azonos érdeklődésű személyek találkozásai, amik lassan szervezett kereteket öltöttek.

Hogyan kezdődött? A hatvanas évek közepén készült el a nagyközség első rendezési terve, amely alapjaiban határozta meg a település leendő arculatát. Eldőlt, hogy megépül a művelődési központ épülete, benne a könyvtárral. 1968-ban az új intézményben várható feladatokhoz felkészülési tervet kért az akkori vezetés, s ebben utalás lett a kis-közösségek működtetésére a könyvtár keretei között. Könyvtárosok részéről ekkor már komoly érdeklődés mutatkozott a háború előtti egyesületek működése iránt, amelyek értékes gyűjteménnyel rendelkeztek. Celldömölkön több egyesület működött, közülük a MÁV és a felekezetek, mivel székházuk is volt, nagyon fontos népművelési feladatokat láttak el. A jövőre vonatkozó anyag nem volt publikus, de többen olvasták. Emlékezem arra, hogy *Dr. Holéczy Zoltán* főorvos úr is megkeresett és sokat beszélt kutató ásatást végző munkájáról, a máig hiányzó nyilvános múzeum szükségességéről. Kevesen tudják, hogy a Lázár-gyűjteményről van szó, amit tulajdonosa 1948-ban

a Nemzeti Múzeumnak eladott, de annak ma sem lenne akadály, hogy a múzeum biztonságos, nyilvános tárolás mellett használatba adja a nála csak raktáron lévő anyagot. Autonóm régi egyesületek újra élesztéséhez még nem volt kellő szándék a központi irányítás részéről, viszont sok értékes összefoglaló készült működésükről. 1972. augusztus 18-án avatták az új intézményt és vették birtokba, ahol a nagyobb igénybevétel mellett minőségében magasabb szintű munka kezdődött. Egyik fontos cél a kutatás feltételeinek sok apró munkával járó megteremtése volt, a másik a könyvtáraknak az a törekvése, hogy adjunk meg minden lehetőséget a kutató munkához. Fontos megemlíteni a nagy országos könyvtárakkal kialakított együttműködést, melynek révén a felmerülő igények kielégítéséhez komoly segítséget nyújtottak. Természetesen

ugyanaz vonatkozott a széles olvasóközönségre is, amit olvasóink visszaigazolhattak. Nehezítette a kutató munkát az a tény, hogy a község irattára 1945-ben elpusztult és nagy károkat szenvedett az apátság levéltára is, könyvtárak sorsa pedig máig ismeretlen. Ezért is fontos minden apró részletre kiterjedő kutatás megismerése. 1973 nyarán *Dr. Zsiray Lajossal* sokat beszélgettünk mássutt már létező közösségekről és arról, hogy fontos lenne nálunk is létrehozni egy hasonló kört. Korábról volt tudomásunk, hogy ki milyen téma iránt érdeklődik és az új körülmények között lépésről lépésre jutottunk kettőről ötre, majd tízre... Induláskor világos volt: az eredményes munkához elengedhetetlen az intézményi háttér. Ez lett a könyvtár, amihez nyilván hozzájárult a vezető érdeklődése is. Aktív koromban mindig a könyvtár részeként gondoztam a közösséget. Tudtam és éreztem, hogy majdan megerősödvé munkáikkal gyarapítani fogják a könyvtár

EDVI ILLÉS PÁL EMLÉKTÁBLÁJÁNAK FELSZENTELÉSE

gyűjteményét és így is lett. Úgy tudom, hogy az ország számos hasonló közössége közül ez az egy működik könyvtári keretben.

Valószínűleg ennek is tudható be, hogy még az elején, 1974 szeptemberében a honismereti mozgalom továbbfejlesztéséről megbeszélést hívtak össze. Abból indultak ki, hogy a Hazafias Népfront 18 fős bizottságát tekintsük egy hivatalos magnak. Az irányítást végezze a könyvtár és egy másik vezető neve is szóba jöhet. Tettük tovább a dolgunkat. Újabb tagokkal szaporodtunk, mert a megszűnt értelmiségi klubból többen csatlakoztak hozzánk.

Szerencsés helyzetben voltunk: nem mindig adódik olyan alkalom, amikor nagy tapasztalattal, életbölcseccsel, tudással rendelkező idősebb személyek egyszerre többen vannak jelen s ők alapozzák meg a közösség hosszútávú működését, gyakorlatban élték meg és egyúttal alakították környezetük történetét.

1977-ben – nem a mi részünkről – volt egy újabb kezdeményezés: 1990-ig szóló program készült, benne több támogatható elképzeléssel, amihez erőteljes létszám emelés is tartozott.

58 taggal 7 szekcióban működött volna tovább közösségünk. Utóbbtól igyekeztünk elzárkózni: könnyű volt belátni, hogy egy kis városban nincs ennyi kutató, továbbá a kutatást nem lehet mozgalmi szinten végezni, ráadásul gyors eredményeket felmutatni. Igye-

keztünk mindenkivel együttműködni, de önállóságunkat megtartottuk a könyvtár keretei között. Tagságunk szeptembertől júniusig kéthetente jön össze, beszélgetések folynak és előadások hangzanak el sok tanulsággal szolgáló életutakról, kitekintés céljából megyei és országos hírű szakemberek tartanak előadásokat. A teljesség igénye nélkül néhány téma, ami kutatási terület is: régészet, Kemenesalja természeti viszonyai, szőlőkultúra, a város és környékének ipartörténete - kihalóban lévő szakmák - a MÁV szerepe a város életében - sajtótörténet, irodalmi

emlékek, neves személyiségek, oktatás és sporttörténet - egyesületi élet. Kezdeményezői voltunk Edvi Illés Pál, Hollósy Jusztinián tudós papok munkásságára utaló emléktáblák elhelyezésének, legutóbb Lancsics Bonifác, az apátság újraélesztőjének emléktábláját helyeztük el a romtemplom falán. Van, aki múzeumra való helytörténeti anyagot gyűjtött össze. Indulás után egy évvel már folyt a kutatómunka, készültek a dolgozatok. Innen ered a munkaközösség elnevezés. A könyvtár úgy döntött, hogy megadott témákban pályázatokat ír ki és így támogatja a kutatómunkát.

1974 júniusában jelent meg az első kiírás, amit számos követett. A díjnyertes tanulmányokon kívül a könyvtár megvásárolt minden megőrzésre alkalmasnak ítélt dolgozatot. Lassan több ezer oldalnyi helytörténeti anyag gyűlt össze, többet továbbfejlesztettek, számos község története is elkészült. E kéziratok a könyvtárban hozzáférhetőek. Vannak fehérszatos összejöveteleink, ahol a családtagok is részt vesznek. Évente egyszer családtagokkal szervezett programok keretében ismerkedünk hazánk kulturális, történelmi értékeivel, kezdetben szponzoraink segítségével, akik közül mindenekelőtt a MÁVÉPCELL támogatását emeljük ki, és ezúttal is köszönjük. Működési támogatást kaptunk a városi önkormányzattól, de újabban, mivel nem vagyunk bejegyzett egyesület, támogatásban nem részesülünk. Kemenesalja gazdag történelmi múltja régóta adott feladatot és ad a jövőben is.

Reméljük, lesznek követőink, bár az érdeklődés ma kisebb, mint szeretnénk.

AZ EDVI ILLÉS PÁL EMLÉKÉRE RENDEZETT PROGRAM HIVATALOS MEGHÍVÓJA

Az idő eljárt, egyre több ismerős, barát már az égi mezőkön társalog egymással. Emlékük előtt fejet hajtva, vegyük sorra elhunyt tagjainkat.

Dr. Zsiray Lajos (1910-1978)

gyámügyi főelőadó

Kutatási területe: Kemenesalja hódoltságkori története, a középkor művészettörténete.

Szakály Dezső (1903-1979)

iskolaigazgató, a „szívember”

1945 előtt egyesületi vezető, szavalókórusát megyén kívül is jól ismerték. Életének utolsó évtizedeiben a Ság hegy szőlőkultúrájával foglalkozott. Hagyományt ápolt és hagyományt teremtett.

Kováts István (1911-1979)

köztisztviselő

A Ság hegy régészeti emlékeit kutatta és gyűjtötte. Anyagát a Sághegyi Múzeumnak adta.

Dr. Sente Sándorné (1938-1984)

művelődési osztályvezető

Nemcsak hivatalból érezte kötelességének, hogy közénk járjon, élénk érdeklődést tanúsított Kemenesalja múltja iránt.

Laky Rezső (1914-1985)

népművelési felügyelő

A honismereti mozgalom lelkes pártfogója. Kemenesalja népszokásait gyűjtötte, a falusi színjátszás múltját, az ostffyasszonyfai fogolytábor történetét kutatta.

Gaál Dezsóné (1933-1985)

Előbb int. HNF titkár, majd a Városi Hivatal elnökhelyettese

Jó partnere volt közösségünknek, lelkesen támogatta a városi monográfia elkészítésének ügyét.

Molnár Dezső (1911-1987)

zeneiskolai igazgató, kutató

A helytörténet szinte minden területével foglalkozott. Számos értékes kéziratát őrzik Vas Megye közgyűjteményeiben.

Hanzsér László (1925-1988)

kertészmérnök

Családtörténettel, gazdaságtörténettel, a falu humorának gyűjtésével foglalkozott.

Balogh Ernő (Csöngé, 1942. október 21.)

Tudomány vagy hobby? Talán a kettő ötvözete a legnemesebb értelemben. A helytörténettel foglalkozó embernél egyszerre van jelen a tudományos igényesség és a megszállottság. Olyan emberek csoportja, akik a nemzeti történelem ismeretében lankadatlan érdeklődéssel kutatják, gyűjtik a szülőföld, Kemenesalja és Celldömölk tárgyi, személyi emlékeit, eseményeit. Ilyen emberek alkotják a Honismereti Szakkör tagságát, különféle szakmából, különböző iskolai felkészültséggel indítatva. Nagy dolognak tartom, hogy ez a kör immár 40 éve működik megszakítás nélkül. E hosszú idő alatt személyi összetétele folyamatosan változott, de létszáma életképes maradt, összetartozása folyamatosan erősödött. Ennek oka sokféleképpen magyarázható, de a legfontosabb mégis az, hogy jó együtt lenni, egy-egy befejezett foglalkozás már a következő várását is motiválja. Az elhangzott színvonalas előadások – külső

személy vagy egy tag részéről – újat nyújtanak, a kötetlen beszélgetés a családias légkör meghittségét adják. Az óévbúcsúztató, a farsangi vidámság, nemcsak hagyománnyá vált, de emlékeztet is, hogy a Ság hegy tövében élünk és egy kemenesaljai ennek büvköréből sem vonhatja ki magát. Bár az alapító „nagy öregeinknek” már csak emléke él közöttünk, de örök értéként őrizzük írásait, gyűjteményeiket. Szerencsésnek tartom, hogy újabb felkészült, elkötelezett gyűjtőkkel gyarapszik tagságunk, akik tudásukat szívesen osztják meg a többiekkel. Az éves foglalkozások zárásaként tanulságosnak és élményszerűnek tartom a körültekintően szervezett kirándulásokat. Úgy érzem, hogy a Honismereti Szakkör sikeres működését hosszú távon biztosítja a két alappillér: a lelkes tagság és a lelkiismeretes vezetés. Ezzel a hittel folytassuk a következő években is, megcélözva a fél évszázados évfordulót.

Celldömölk. Szentháromság tér.

Berez Tibor (Celldömölk, 1972. november 5.)

Rendőrként dolgozom Celldömölkön. Először 2005-ben találtam családtörténeti és helytörténeti adatokat az otthoni internetes keresés során. Ezek ismeretében 2006-ban a celldömölki Kresznerics Ferenc Könyvtárban kezdtem el helytörténeti anyagot gyűjteni, akkor még csak alkalmanként. 2007 szeptemberében jelentkeztem a Celldömölki Honismereti Munkaközösségbe, amelynek azóta is tagja vagyok. A városi könyvtár felújításakor kialakított helytörténeti gyűjtemény könyvei és kéziratjai 2007-től már rendszeres és folyamatos gyűjtőmunkát tettek lehetővé. 2008-tól a könyvtárban az eredetiben meglévő és mikrofilmen tárolt régi celldömölki hírlapokból Alsóság történetével és Celldömölk rend-

védelmének történetével kapcsolatos sajtóhíreket válogattam ki és gyűjtöttem össze. A könyvtári adatgyűjtés mellett a magyarországi levéltárak, múzeumok és könyvtárak internetes adatbázisaiban is kerestem a helytörténeti anyagokat. 2011-től a szombathelyi Berzsenyi Dániel Könyvtár helytörténeti gyűjteményében lévő régi Vas megyei hírlapokból válogattam ki és gyűjtöttem össze az érdeklődési körömhöz kapcsolódó sajtóhíreket. 2013 januárjában az alsósági evangélikus templom felszentelésének 150. évfordulójára megemlékezéséül készítettem írásos anyagot a templom építéséről, a felszenteléséről, amit a celldömölki Honismereti Munkaközösség összejövételén ismerttettem.

Borsits István (Celldömölk, 1936. április 24.)

Több mint 25 éve vagyok tagja a Honismereti Szakkörnek. Mindig érdekelt lakóhelyem és környezete, valamint hazám története. Néhai magyartanárom szerettette meg velem az irodalmat, a verseket, melyekből sok szép ismeretem, emlékem származott. A honismereti körben is azért érzem jól magam,

mert az ott elhangzottak gyarapítják tudásomat, élményeimet. Szívesen emlékezem a már elhunyt tagjainkra, akiknek távozása nagy űrt hagyott bennem is. Volt módomban elutazni néhány országra, ahol sok szép dolgot láttam, tapasztaltam. Ezek a maradandó emlékek számomra.

Cseledi Jenő (Sömjénmihályfa, 1945. március 4.)

4-5 évvel ezelőtt Káldos Gyula, a honismereti csoport vezetője szólított meg és örömmel csatlakoztam a kórhöz. 2010-ig tartó kemenesmihályfai polgármesterségem időszakában Kiss Ida és Berki Jenőné közreműködésével sikerült a faluház átadására egy helytörténeti kiállítást készíteni. Ez a kiállítás főként tárgyi emlé-

kekből és népművészeti alkotásokból állt. Szerveztünk egy civil szervezetet, amely révén ezt szeretnénk kibővíteni. Ezzel azt kívánom bizonyítani, hogy ez a celldömölki honismereti kör szellemisége közel áll hozzám. Évente egyszer rendszeresen vendégül látom a közösség tagjait kemenesmihályfai szőlőbirtokomon.

Fehér Tamás (Szombathely, 1937. június 30.)

Az alakulási időszak eleje óta, több mint 38 éve vagyok tagja a Honismereti Munkaközösségnek, ahova munkatársammal, Szabó János vasutas dolgozóval együtt jelentkeztem. Az eltelt évtizedek alatt feldolgoztam a vontatási, gépészeti szakszolgálat történetét; társszerzője voltam a Nyugat-Dunántúli Vasúti Járműjavítás 125 éve című könyvnek; szerzőtársként működtem közre a 100 éves Vasútigazgatási Szervezet Szombathelyen című

munkában; feldolgoztam Maráczai Jenő családjának szőlőbirtoki történetét. Ezzel egy időben a családba való benősülésem óta foglalkozom a szőlőműveléssel, különösen az új magyar fajták meghonosításával és a belőlük készített borokkal. Több cikkem jelent meg az Új Kemenesaljában a celldömölki kórház történetével kapcsolatban; a kör foglalkozásain tanácsokkal, javaslatokkal látom el a szőlőművelőket és minősítem a boraikat.

Dr. Arató Géza (1898-1989)

tisztifőorvos

A kórház és a járás egészségügyével foglalkozott.

Dr. Horváth István (1909-1990)

plébános

A „Cser krónikása”: alapos monográfiákban mutatta be Pápoc, Kenyeri történetét, feljegyezte a mindennapok eseményeit, szokásait. Rendszeres könyvtárhasználó már az 50-es évektől.

Berzsenyi Janosits Miklós (1899-1990)

építésmérnök

A Sághegyi Bazaltbánya egykori mérnöke, a város múltjának jó ismerője. 90 éves korában még előadást tartott nagy múltú családjáról.

Mesterházy Sándor (1907-1992)

evangélikus lelkész

Ostffyasszonyfáról járt be közénk. Családtörténettel, szülőfaluja, Ostffyasszonyfa, és egykori gyülekezeti községei: Csöngye, Kemenesmihályfa, Kemenessömjén történetével foglalkozott.

Zala István (1913-1994)

MÁV főellenőr

A vasúttörténet jó ismerője, klasszikus műveltségével sok segítséget nyújtott a kör eredményes tevékenységéhez.

Gyűrűssy Dezső (1924-1995)

testnevelő tanár

A Ság hegy szerelmese, a szőlő és borkultúra gondozója

Dr. Schlögl József (1926-1996)

gyárigazgató, közgazdász

A hegyháti népmesék gyűjtője. Érdekelte a művészettörténet, verseivel, festményeivel több könyvbemutatót és kiállítást is szerepelt.

Horváth Lajos (1912-1997)

iskolaigazgató

a Katolikus Leányegylet utolsó világi elnöke, szabadművelési felügyelő, a század első felében megjelent Kemenesalja című lap utolsó szerkesztője 1943-45 között, és a jogfolytonosságot őrző Új Kemenesalja című lap szerkesztőbizottságának tagja 1989-től haláláig. Kézírtos helytörténeti tanulmányai és sajtótörténeti adattára a honismereti kutatás egyik bázisa. Iskoláink történetét kutatta. 1945 után a város első díszpolgára.

Bálint László (1949-1998)

evangélikus lelkész
Celldömölki évei alatt gyakori résztvevője, közreműködője volt közösségünknek.

Zongor Ferenc (1915-1999)

iskolaigazgató
Híres nyelvészünk, Kresznerics Ferenc újbóli felfedezője, Alsóság történetét kutatta. Anyanyelvünk, a paraszti életmód és azok változásairól számos tanulmánya jelent meg. Iskolaműzeumot alapozott meg, nyelvésznéprajzi szakkört vezetett.

Dala József (1930-2001)

tanácselnök
Elkötelezett híve a honismereti mozgalomnak, kiváló szervező. Kemenesalja értékeiből igyekezett minél többet felmutatni.

Életeleme volt a kutatás, szellemi és tárgyi emlékek gyűjtése. A Ság hegy – szőlőkultúra, idegenforgalom – egyik megújítója. A múlt, hagyománytisztelt, megújulásra való törekvés tükröződik írásaiban.

Bedy Zoltán (1925-2003)

MÁV mérnök
A MÁV munkaterületein túl egyháztörténeti kutatást végzett, Celldömölki evangélikus gyülekezet története könyv alakban is megjelent.

Szabó János (1921-2005)

MÁV műszaki főfelügyelő
Jól ismerte a vasút egyes területeit, a vasutasok mindennapi életét, módszeresen gyűjtötte a kapcsolódó anyagokat. Kedvenc témája volt a Ság hegy régészete, szőlőkultúrája. Megírta a Fűtőház történetét.

Mészáros József (1923-2006)

műszaki osztályvezető
Felkutatta és dokumentálta a járás területén található kereszteteket.

Kiss Vilmos (1939-2006)

MÁV műszaki főfelügyelő
Életeleme volt a vasút, ezen belül a gépészet fejlődése. Érdekelte a Ság hegy szőlőkultúrájának változása, a hegy infrastruktúrájának változása, a hegy infrastruktúrája bővítésének elkötelezett híve.

Hetényi József (Celldömölk, 1956. július 13.)

Iskoláimat Celldömölkön, Szombathelyen és Budapesten végeztem és mint MÁV felügyelő, főrendelkező forgalmi szolgálattevő dolgozom Celldömölkön. A Honismereti Munkaközösségnek az 1970-es évek második felétől vagyok a tagja. Szűkebb pátriám, Celldömölk és Kemenesalja helytörténetének kutatásával és emlékeinek, anyagainak gyűjtésével foglalkozom szabadidőmben. Az így összegyűjtött és egyre gyarapodó minden rendű és rangú anyagot megőrizni egy, majdani helytörténeti múzeum reményében bízva, ezt tartom egyik legfontosabb feladatomban. A dokumentumokból számos kiállítást készítettem egyedül vagy barátaim, gyűjtőtársaim segítségével. A témaközökből a felsorolás teljesség igénye nélkül: Nyomdászat és sajtó Celldömölkön; Képeslapok Celldömölkéről és Kemenesaljáról, Cserkészmozgalom és története; A retró kiállítás keretében – a Kisdobos, Úttörő és KISZ mozgalom; Vasúti emlékek, dokumentumok, vagy jelzések és jelvények tükrében. Ipar és kereskedelem-történet cégjelzéses számlákon, számlóléc-dulákon keresztül. Szentek élete- Kis Mária-Cell, mint búcsújáróhely szentképeken, kegyerméken. Iskolatörténet a „Zárda” életéről. Trianon és következményei – korabeli képeslapok, dokumentumok bemutatásával. Az 1956-os események megítélése a különböző korokban. Az értékpapírok világa – pénztörténeti ismertető - részvények, váltók, záloglevelek, békekölcsön. Az I. és II. világháborús kiállításokon – helyi anyagok, fotók, iratok bemutatása. Az ostffyasszonyfai hadifogolytábor – mint az Osztrák-Magyar

Monarchia legnagyobb táborának – életéről, a fellelhető emlékein keresztül. A pezsgő életű kört, ahol mindig tanul valamit az ember, szívesen látogatom. A közösség életének szerves része, hogy valamilyen, általában helyi eseményről vagy személyről előadások hangzanak el. Ezek keretében a helyi nyomdákrol és újságokról, a képes levelezőlapok világáról és a búcsújárásról ismertetést tartottam. Az érdeklődés közös múltbeli dolgaink iránt összehoz embereket. Az együtt maradás, csoporttá válás az egyéneken is, de elsősorban vezetőin, azoknak szervezőképességén az együttlét jó és tartalmas megtöltésén múlik. A kötetlenebb programok, közös kirándulások barátságok kialakulását, elmélyítését is eredményezhetik. Ifjú emberként csöppentem a közösségbe és nagyon sokat köszönhetek neki. Bátorítást, buzdítást, segítséget, Szintén néhány példa a teljesség igénye nélkül. Celldömölki képes levelezőlap gyűjteményem első darabjait Berzsenyi János Miklós bácsitól kaptam. Cserkészkiállításom megnyitóját Horváth Lajos bácsi vállalta el. Szabó János bácsi vasúttörténeti ismereteit és anyagait gazdagította. A Pápai Református gyűjtemények külső munkatársaként Nádasy Lajos bácsi segítségével munkálkodhattam és általa ismertem meg Tibolt Attila atyát és páratlan szentképgyűjteményét. Az idő lassan szivárog, volt már közös kirándulásunk, ahol az unokám is részt vett. Érdeklődve nézett a világba, s ha sikerül belé ültetni a történelem szeretetének csíráját, talán ő is tagja lehet a honismereti csoportnak. Úgy legyen!

Celldömölk. Városház és kosuth. Lajos utca.

Káldos Gyula (Nemeskocs 1931. dec.11.)

A celldömölki gimnázium első nemzedékével 1951-ben érettségiztem. A budapesti ELTE Bölcsészettudományi Karán szereztem könyvtárosi és középiskolai történelemtanári diplomát. 1955-ben kerültem a Járási Könyvtárba, részben a községi könyvtárak munkáját segítő könyvtárosként, mint a háború utáni könyvtárosok első nemzedékének tagja. Részt vettem a könyvtár, mint teljesen új intézmény alapjainak lerakásában és felépítésében. 1961-től 1991-ig a könyvtár igazgatója voltam. A honismereti mozgalom 1960-ban indult, kapcsolatam a honismerettel ekkor kezdődött. Az érdeklődést hazulról hoztam, mint könyvtárosra és intézményvezetőre számítottak rám a következő években. Fontos megemlíteni, hogy összegyűjtött egy olyan aktív társaság Dalá József irányításával, ahol komoly lehetőségek adódtak, például a falukrónikák írására. Jómagam Kemenesalpfa krónikáját állítottam össze. Írásaimon kívül talán

a legfontosabbnak tartom 1973-ban a honismereti munkaközösség létrehozását, melynek az alapításon túl működtetője, 38 éven keresztül pedig vezetője is voltam. Tagja vagyok a Vas Megyei Honismereti Egyesületnek, több ciklusban vezetőségi tag voltam. Több mint 20 éve veszek részt honismereti akadémiákon, ahol megismerjük a különböző megyék életét, honismeret terén végzett munkájukat és a határon túl élők lehetőségeit. Kutatási területem: a város története általában, Kemenesalja művelődéstörténete, sajtótörténet, egyesületek 1945 előtt, a Ság hegyi pincék, szőlők és emberek összefüggésében. Több mint 100 írásom jelent meg szak-sajtóban, megyei országos folyóiratokban és az Új Kemenesaljában, általában helytörténeti témákban. Munkámért több elismerést kaptam, 2010-ben a honismereti munkáért adható legmagasabb kitüntetésben, a Bél Mátyás-díjban részesültem.

Klaffl Zoltán (Celldömölk, 1929. május 15.)

Sütőiparos családból származva középiskolai tanulmányaim után életemben a sütőipart szolgáltam még tovább tanulva, szakmunkástól a vezető műszaki beosztásig. 30 éves műszaki vezetői tevékenységem után a Veszprém Megyei Sütőipari Vállalattól 1989-ben mentem nyugdíjba. Sághegyi szőlőtulajdonos barátaim ösztökélésére kerültem kapcsolatba 10 évvel ezelőtt a Honismereti Körral. A sütőipar történeti fejlődésének

szakmai ismereteit megosztottam a Kör tagjaival előadásaimban. 2012-ben a „Kenyérsütés története, sütőiparág kialakulása, Kismáriacell-Celldömölk sütőipara”, valamint 2011-ben a „Kenyérsütés technológiája, a sütőipar műszaki és technikai fejlődése” tárgyában, amely előadások a Kresznerics Ferenc Könyvtár „Kemenesaljai Digitális Könyvtár”-ában az interneten is megtalálhatóak.

Dr. Kotz Tivadar (Celldömölk, 1925. december 15.)

Végzettségem szerint okleveles állattenyésztő és talajtan agrókémikus vagyok. 1952 óta foglalkozom mikroelemekkel. Kezdetben a réz hiányával és az azt kiváltó, talajt érintő környezeti hatásokkal, ami később a többi változó vegyértékű elemre is kiterjedt. A növényben megmutatókozó hiány illetve többlet, valamint az arányváltozást is előidéző időjárás, évszakok és évek hatásaival. Később a változó minőségű tápanyagot

fogyasztóknál kiváltott aránytalanság okozta eltérésekkel, károsodásokkal: a rövid ideig vagy éveken, évtizedeken át tartó eltérések hatásaival, röviden táplálkozás-élettel, ami még 88. évemben is elkísér. Nyugdíjazásom óta kapcsolódtam be a kör munkájába. Kutatásaimmal kapcsolatban több írásban is beszéltem eredményeimről, amelyek sok tekintetben különböznek a hagyományos felfogástól.

Jenei Imre (1926-2009)

vonatvezető

Munkakörével, általában az utazó szakszolgálatlaltal kapcsolatos gazdag élményanyagát osztotta meg a közösség tagjaival.

Katona Sándor (1923-2009)

ny. tanácselnök

Ostffyasszonyfa történetét kutatta. A község intézményeinek jó ismerője, közülük több történetét feldolgozta.

Gyuráki József (1926-2010)

MÁV főfelügyelő

Érdeklődési területe a vasút, egyesületi élet, sport ezen belül a lövészet MHSZ keretében eredményesen művelte is.

Harkai Lajos (1930-2010)

kutató-erdőmérnök

Vas megye és Kemenesalja erdészeti múltját, változását kutatta. Munkájáról előadásai során számolt be.

Fehér Tamásné (1943-2012)

kertészmérnök

Érdeklődése szakmájához kapcsolódik, családi szőlőbirtokukon új fajták meghonosításával, kísérleti telep gondozásával foglalkozott.

Tarrósy Imre (1934-2013)

sportfelügyelő, aktív közéleti személyiség

A járás és főként Celldömölk sportéletét kutatta és dolgozta fel. CVSE Centenáriuma. Egyletek-Klubok-Egyesületek című nagy terjedelmű munkája városunk sporttörténetében alapműnek számít.

Huzamosabb ideig tagjaink voltak:

Dr. Mazur Sándor, Dr. Marek József, Dr. Hollósy Istvánné, Vida Levente, Esztergályos Jenő, Kocsi Ágnes, Dr. Koltai Jenő, Móger József, Nagy Dezső, Klaffl Gyula, Molnár Gábor, Berki Jenő, Kovács Ferenc, Potor Krisztina, Kiss Vilmosné, Vadady György, Portschy Tamás

Köszönet mindenkinek a közösségben és a közösségért végzett önzetlen munkájáért.

Lampért Kálmán (Kemenessömjén, 1952. augusztus 5.)

A Honismereti Munkaközösséggel 1974-ben feleségem révén kerültem kapcsolatba, mivel addig egy kis faluban éltem. Gyerekkoromtól fogva mindig érdekelt a történelem és a Kemenesalján élő emberek sorsa, valamint Celldömölk múltja, amely búcsújáró hely és gazdag történelmet tudhat magáénak, valamint régi, patinás épületei vannak. Az elmúlt évszázadok folyamán sok sikeres ember került el e tájról az ország távolabbi pontjaira illetve külföldre, akik öregbítették Keme-

nesalja és Celldömölk hírnevét. Miért is vártam annyira a kéthetenkénti csütörtök esti foglalkozásokat? A Káldos Gyula által vezetett találkozásokon nagyon sok érdekes, nagy tapasztalatú és tudású emberrel kerültem szinte baráti kapcsolatba. Az idő múlásával egyre több nyugdíjas lett a csoportban és sajnos kevés fiatal van közöttünk. Az összejöveteleken számos élmény számba menő előadást hallgathattam az egykoron itt élt személyek életéről, településünk múltjának jeles fejezeteiről.

Nagy élményt jelentettek számomra az évadot záró május-júniusi „tanulmányi” kirándulások. Ezek révén jutottam el a csoporttal például a Káli medencébe, a Fertő-tóhoz, a Kis-Balatonhoz és az Őrségbe. Emlékezetes volt a tavalyi nemeskeresztúri látogatásunk, ahol csoporttársunk, Szép József polgármester kalauzolt bennünket falujában és vendégelte meg a csoportot. Mindenki kapott egy frissen megjelent falutörténeti monográfiát ajándékba, amit ezúton is köszönök!

Lampért Kálmánné (Nagy Mária)

Szüleim más vidékről származtak és csak néhány éve éltek itt, amikor Celldömölkön születtem, így nem igazán tudtak ismereteket átadni a helyi történelemből. Az alakulási időszak, az 1970-es évek eleje óta tagja vagyok a honismereti munkaközösségnek. Mindig nagyon érdekelt a település története és az itt élő emberek sorsa. Emlékezetes számomra azoknak a visszaemlékezései és kutatásai, akik helyi kötődésűek voltak vagy rengeteg tudással rendelkeztek az adott témában. Sokat köszönhetünk azoknak, akik összefogják a csoportot, szervezik a kirándulásokat a különféle rendezvényeket.

Lendvay Istvánné

Már gyermekkoromban az alsósági általános iskolában megismerkedtem a honismerettel Zongor Ferenc igazgató bácsi szakkörében. Később a szombat-helyi szakközépiskola történelemtanára egyengette a honismeret felé vezető utamat azzal, hogy kutatómunkával bízott meg, megnevezve azokat a celldömölki személyeket, akiktől kérdéseimre biztosan választ kapok. Pályamunkámat beadtam és a díj, amit kaptam, további tevékenységre sarkallt. A főiskola elvégzése után a munkahelyem, házasságban és gyermeknevelésben való helytállás mellett kevés idő maradt a honismeretre. Később azonban, ahogy felnőttek a gyermekeim, egy előadás kapcsán kapcsolódtam be a könyvtár munkaközösségébe. Nagyon kedves, baráti hangulat fogadott csütörtökönként. Olyan emberekkel találkoztam, akik féltő szeretettel beszéltek a szülőföldről, sokszor egymást kiigazítva, hogy még pontosabb adatokat őrizzen meg az emlékezet. Sok-sok ismeretet szereztem idősebb kollégáimtól, melyeket igyekeztem megjegyezni azért, hogy a történelemórákon elmondhassam tanítványaimnak. Ezzel mindig fel lehe-

tett kelteni a gyerekek kíváncsiságát, hiszen így látták, hogy a nagy történelmi eseményeket hogyan éltek át Kemenesalja lakói, akik a közvetlen őseik voltak. Ennek hatására szívesen hoztak az órákra családi legendáriumokat, családfákat, régi iratokat, könyveket, pénzeket, igazolványokat, jelvényeket, melyek megtekintése az osztálytársak számára is tanulságos volt. Közben a Vas Megyei Honismereti Egyesület tagja lettem, így még több helytörténezzel ismerkedtem meg, még több néprajzi kutatómunka eredményét láthattam. 2008. november 15-én a Honismereti Egyesület elnökségi tagja lettem, később titkára. Nagy büszkeségünkre, a celldömölki közösséget a Honismereti Akadémián 2000-ben kitüntették Emléklappal, mely bizonyította, hogy országosan is felfigyeltek a közösség értékmentő munkájára. A tagok közül Nádasy Lajos 1993-ban Emléklapot, 1995-ben Bél Mátyás-díjat kapott és ugyancsak a honismeret legmagasabb elismerésében részesült 2010-ben Káldos Gyula, a kör vezetője, amikor megkapta a Bél Mátyás-díjat. Megtisztelő volt, hogy a községi országos Honismereti Akadémia kirándulási útvonalát errefelé irányították. Sárvár – Csöngye – Celldömölk

– Ság hegy – Egyházashetye érintésével 2010. július 1-jén. Mi kalauzolhattuk kedves lakóhelyünkön az ország más tájairól érkező 60 helytörténészt. Jó lenne, ha ez a közösség még sokáig együtt maradhatna, tagsága gyarapodhatna, ugyanolyan lelkesedéssel működhetne, mint amikor bekapcsolódtam Kemenesalja múltjának megőrzésébe.

Lengyel László (Nagysitke, 1941. október 16.)

Iskolai végzettségem szerint kertész-mérnök vagyok. A Pápai Állami Gazdaságtól mentem nyugdíjba 2001-ben, mint üzemigazgató főkertész. Hobbim a szakmám, az utazás és a történelem. A Honismereti Kör működéséről már korábban is tudtam, de munkahelyi elfoglaltságom miatt sokáig nem tudtam bekapcsolódni. 2003 óta Szemenyei László

ajánlásával lettem a Kör tagja, azóta rendszeres látogatója vagyok. Érdekel a közösség által végzett munka, ahol jól érzem magam. Az itt eltöltött estéket baráti összetartás jellemzi, ahol mindenki a szeretet és tisztelet hangján beszél szülőföldjéről, Kemenesaljáról. Remélhetőleg még sokáig együtt látogathatjuk a kis közösség előadásait.

Lengyel Lászlóné

2011 tavasza óta nyugdíjas vagyok, korábban kereskedelmi ügyintézőként dolgoztam. Hobbim az olvasás, a kirándulás, és az üvegfestés. Férjem javaslatára lassan második éve látogatom a Honismereti Kör előadásait. Vonzanak a foglalkozások változatos témái. Hasznos időtöltés a közösségben való

részvétel, mert új ismeretekre tehet szert az ember szűkebb hazájáról, Kemenesaljáról. Az itt elhangzottakat igyekszem megjegyezni, mindig arra gondolva: mennyit kell olvasni, kutatni ahhoz, hogy egy témában megfelelő mennyiségű információ összegyűljön. A kör tagjait teljes összetartozás jellemzi, melyet tovább fokoznak az év végi közös kirándulások.

Dr. Lenner Tibor (Celldömölk, 1966. március 2.)

Történelem szakos édesapám jóvoltából – aki maga is rendszeres látogatója a csütörtök esti összejöveteleknek – gyakori volt otthon, hogy helytörténeti témára terelődött köztünk a szó. Így, amikor 1990-ben tanítani kezdtem a gimnáziumban, mi sem volt természetesebb számomra, mint hogy bekapcsolódjak a Honismereti Munkaközösség életébe. Szerencsés voltam, mert még láttam-hallottam az alapító tag „nagy öregeket” előadni. Káldos Gyula vezetésével mindig izgalmas témákat vitattunk meg, és bár volt elfogadott tematika, de attól el lehetett térni, így sok minden más is terítékre került kötetlen keretek között szülővárosunk életéből. Nemcsak ne-

vében, hanem ténylegesen is közösséggé érett a honismereti kör az évtizedek alatt. Megannyi kedves emlék él bennem a kirándulásokról, a szilveszter vagy a farsang megünnepléséről, vagy az évzáró pincelátogatásokról. Biztatásomra az 1990-es években gimnáziumi tanítványaim közül néhányan belekóstoltak egy-egy pályamunka elkészítésének erejéig a helytörténeti kutatómunka, anyaggyűjtés világába. Reményeim szerint lesznek közülük majd olyanok, akik tovább folytatják egyszer a megkezdett munkájukat és kopogtatni fognak kalászaikkal a munkaközösség mindig nyitott ajtaján. Kutatómunkámban ma is elkísér az itt kapott indítás. Történel-

mi település-földrajzzal foglalkozom és az, hogy eligazodom más települések helytörténelmi szakirodalmán, nem utolsósorban az itt megszerzett tapasztalataimnak köszönhető. Hajdani középiskolai tanárom, Tóth Margit tanárnő tanév eleji mottóként egy Garay János idézetet íratott a füzetünkbe és máig visszacsengenek azok a szavak: „Csak törpe nép felelhető ős nagyságot Csak elfajult kor hős elődöket A lelkes eljár ősei sírlakához, S gyűjt régi fénynél új szövéteket. S ha a jelennek halványul sugára: A régi fény ragyogjon fel honára!” Hát van ennél szebb és kifejezőbb lényege annak, hogy mi tartja életben már évtizedek óta a celldömölki Honismereti Munkaközösséget?

Molnár Istvánné

Csak pár éve járok e kellemes közösség foglalkozásaira. Az éves program tartalmas szellemi táplálék mindannyiunk számára. Káldos Gyula és utóda, Lendvay Istvánné gondoskodik a kéthetente megtartott foglalkozások jó színvonaláról és tartalmasságáról, ahonnan igyekszem nem hiányozni. Igaz, hogy én csak egy kis porszem vagyok itt a sok értékes és érdekes ember között – akik már sokat tettek Celldömölkért –, de a korom miatt én már nem leszek porhalom, de amit magamba szívhatok a hátralévő életemben, azért hálás vagyok a sorsnak, hogy megeltem őket. Igazi feltöltődés köztük lenni, szeretetteljes baráti kapcsolatok alakulnak, odafigyelünk egymásra. Szeretek odajárni és talán már ők is elfogadtak és befogadtak. Örülhetünk annak, hogy van ilyen közösség Celldömölkön.

Nádasdy Lajos (Felsőkelecsény, 1913. január 28.)

A HONISMERETI KÖR TAGJAI IS KÖSZÖNTÖTTÉK 100. SZÜLETÉSNAPIJÁN NÁDASY LAJOST

Városunk társadalmi és kulturális életében évszázados mértékkel mérve is mindenkor nagy szerepet töltek be, és hivatásukhoz méltó eredményes munkát végeztek az egyesületek. Sokszor az egész Kemenesalját, annak társadalmát megmozgató rendezvényekkel, értelmet és szellemet mozgósító tevékenységükkel, minden társadalmi réteget összefogó, befogadó közössé-

gi munkájukkal. Ez a közösség, amely mindezidáig tartósan folyamatosan, néha itt-ott némi kis zökkenőkkel működött és működik. A benne dolgozók szellemi tevékenységének hasznosítható érdekes gyümölcsei a könyvtárunkban vannak. Aki kézbe veszi őket, a város történetének sokrétű anyagával találkozhat, és gazdagíthatja a várossal, sőt a szűkebb pátria, Kemenesalja történelmével, közeli és távolabbi múltjával való ismereteit. Igaz, vannak még fehér foltok ezen a területen, de remélhető, hogy az elkövetkező évek folyamán, az újabb tagok bekapcsolódásának és érdeklődési körének bővülése kapcsán ezek a fehér foltok is eltűnnek, és esetleg teljes várostörténet során a nyilvánosság elé is kerülnek. Emlékezzünk örömmel a jubilánssal, amely egy erkölcsöt, szellemet züllesztő korszakban, csodaképpen, tartalmas és nagyra értékelendő hosszú életet élt meg, művelve és tanítva erősítő hagyományokban élni, korkövetelményekhez igazodva, s fejlődni a tradíciók megtagadása nélkül. Kívánunk neki hasonló hosszan tartó, életeket gazdagító szép életet. Órizzuk a lángot, becsüljük múltunkat!

Németh Tibor (Celldömölk, 1964. április 17.)

Minden a tájhoz való kötődéssel kezdődött... A nyolcvanas évek közepén a városi könyvtárban dolgoztam és a szombathelyi főiskolán végeztem tanulmányaimat. A tájékoztató munkában és a képzés során is gyakran bukkantak fel helytörténeti vonatkozású témák. Ezen ösztönző motiváció hatására kezdtem el az akkor még viszonylag kis számban rendelkezésre álló forrásokból összegyűjteni a tájegységünkhöz kötődő szemé-

lyeket. Hamarosan rájöttem: annyi érdekességet és újdonságot kínál e munka, hogy érdemes lenne teljes körűvé, szisztematikussá, nemzeti jellegűvé tenni. Ebből fejlődött ki néhány évtized szívós, napról napra történő adatgyűjtése révén a jelenleg több mint 314000 személy adatait karbantartó és folyamatosan gazdagodó „Magyar Életrajzi Kalauz” elnevezésű reprezentatív nemzeti digitális névkataszter. A legteljesebb magyar biográfiai adattár immár meghatározó tényező lett a jövő könyvtári tájékoztatói és digitalizálási fejlesztési terveiben. Tudásomat mindig igyekeztem megosztani: a jelzett adatbanki háttérre épülő „A magyarság évfordulónaptára” című, kerek (25-tel osztható) évfordulókat előrelépő unikális szolgáltatás, amelyet a visszajelzések alapján a világ minden magyarlakta helyén használnak.

Mindazonáltal természetesen nem lettem hűtlen a szűkebb pátriához sem: életrajzi vonalon ezt ékesen bizonyítja a Kresznerics Ferenc Könyvtár honlapján épülő Kemenesaljai Életrajzi Lexikon immár több mint 120 személyiség szócikkét tartalmazó gyűjteménye. Bárhol járok az országban, irigykedve emlegetik könyvtáros és helytörténész kollégák egyaránt.

Nagy József (1923. március 30.)

Nyugdíjba vonulásomig MÁV áruirányítóként dolgoztam. A Honismereti Munkaközösségnek 1983 szeptemberétől vagyok tagja. Egy ideig nyugdíjasként tovább dolgoztam, ezért az előadásokra nem mindig tudtam eljönni, de azokat szívesen hallgattam, sőt vasúti ismereteimmel és tapasztalataimmal néha magam is kiegészítettem az elhangzottakat.

Fontos megemlíteni a könyvtári tudásportal tartalomszolgáltatási műhelyének helyismereti bázisai közül a „Kemenesaljai helynévtára” című gyűjtést illetve a „Kemenesaljai Digitális Könyvtár” egyre bővülő archívumát. Kiváltképpen felemelő érzés számomra, hogy ez utóbbi egyre több munkaközösségi tag kutatási eredményeit közvetítheti és teheti nyilvánossá a világon bárhol élő érdeklődők számára. Örülök annak, hogy ötletadóként szerepem lehetett Batthyány Lajos, Horváth Elek, Lancsics Bonifác és Németh Andor emléktábláinak létrejöttében és mindig jóleső, bizsergető érzés fogott el akkor, ha időnként helytörténeti témában születtek publikációim. Az elmúlt évtizedekben Csongérról „bevendoroltként” és könyvtáros segítőként végigkövettem a honismereti munkaközösség tevékenységét. Büszke vagyok arra, hogy több generáció jeles helytörténész személyiségeivel kerülhettem közeli kapcsolatba és gyarapíthattam ismereteimet szülőföldünkről. Bizom abban, hogy a lokálpatriotizmus reneszánsza is eljön egyszer és megtalálja helyét e gyökereit vesztett, globalizált világban. Az utókor szemüvegén és emlékezet értékrendjén keresztül kerülne majd igazi helyükre az erőfeszítéseink nyomán létrejött eredmények...

Dr. Oszkó Zoltán (Szombathely, 1929. november 22.)

Emlékezünk és reménykedünk. 40 éve felkeresett Káldos Gyula könyvtárigazgató azzal az ötlettel, hogy alakítsunk helytörténeti csoportot a múlt megőrzéséért, hogy utódaink is meríthessenek ezeknek az értékeiből boldogabb jövőjük érdekében. Jelen, múlt, jövő. E három igeidő fogja körül csoportunk tevékenységét. Nagy kihívásnak tűnt, hogy bekapcsolódjak a mozgalomba. Két ok miatt is lelki készletést éreztem helytörténész munkában való részvételre. Egyrészt, mint Celldömölk egykori legnagyobb gyermeklétszámú iskolájának, az Eötvös Lóránd Általános Iskolának igazgatójaként determinálva éreztem magamat a nemes hagyományokkal való intenzív foglalkozásra, hiszen iskolánk névadója, Eötvös Lóránd szelleme is erre ösztönzött. Másrészt, mint magyar-történelem szakos tanár szakmailag is felbátorítva éreztem magamat, de közeli szülőföldem szeretete is ösztönző lelkerőt adott. Különös megtiszteltetésnek érzem, hogy olyan nagy tudású alapító tagokkal dolgozhattam együtt, mint Berzsenyi Miklós tudós mérnök, Dr. Zsiray Lajos neves jogász, Nádasdy Lajos lelkész, tudós, publicista, helytörténész író, valamint régi munkatársaim és barátaim, akikkel együtt harcoltunk az emlékezés és a történelem tisztességéért a nehéz, de mégis sok eredményt produkáló szellemi közelmúltban. Azokkal a fiatalokkal is, akik részben tanítványaim voltak, vagy valamilyen szellemi közösségben együtt dolgoztunk. A helytörténész tevékenység ösztönző impulzusokat is adott a szellemi alkotásra. Bizonyítják ezt tudósítói cikkeim, a Köznevelés című pedagógiai szakfolyóiratban megjelent tanulmányaim, a Vasi Honismereti és Helytörténeti Közleményekben közölt írásaim neves személyiségekről, eseményekről, történeti helyekről. Szellemi készlet és a helytörténeti mozgalmi élet sugallt ahhoz, hogy könyvem jelenhett meg *Kesztyűgyári vallomások* címmel. Köszönhetem helytörténeti mozgalmi te-

vékenységemnek, hogy segíti, idős korom ellenére is a szellemi frissességi állapot megőrzését. Szolgálják ezt azok az előadások is, amelyeket vállalunk munkaközösségünk kéthetente megtartott foglalkozásain is. Páran tagjai vagyunk a megyei Honismereti Egyesületnek is. Csodálatos szellemi élményt jelentenek számomra az évenkénti közgyűlések, Zsámboki Árpád kitűnő szervezésében. A megyei munkánk során sok tapasztalatot szerzünk, amelyet helyi tevékenységünk során gyümölcösztetni tudunk. Helytörténeti csoportunk nemcsak hasznos lokálpatrióta munkát végez, de igazi közösséggé vált. Működésünk első időszakában javaslatomra mindenki bemutatkozott egy kiselőadás keretében. Ismerjük és becsüljük egymást, de ez nem zárja ki, hogy élénk szakmai, történeti vitákban ütköztessük nézeteinket. Nem politizálunk, emberi méltóságában nem sértegetjük egymást. Emberi és baráti közösséggé váltunk. Közösségi életünk szálait erősítik azok a kirándulások, országjáró autóbuzos együttléteink, ahol családtagokkal, szimpatizánsokkal kiegészülve bejártuk országunk nevezetességeit Pustaszertől Szigetközig. Külön

dicséret illeti ezért Káldos Gyula alapító csoportvezetőnk és utódját, Lendvayné. Szoros a kapcsolatunk a közélettel. Vendégeink voltak az önkormányzat vezetői, az egyházak vezető lelképásztorai, civil egyesületek képviselői, önkormányzati képviselők. A város közléte is merített és támaszkodhatott elképzeléseinkre, például az új városháza helyének kijelölésében. Csoportunk tagjainak közösségi érzését erősítik azok a rendezvényeink, amikor tagjaink székelyén, Kemenesmihályfán vagy Nemeskeresztúron élvezhették vendégszeretűket. Jelen, múlt, jövő. Ezzel kezdtem visszaemlékezésemet a jubileumi korához közeledő helytörténeti csoportunkról. A múlt tagságunk korösszetételével jellemezhető. Zömében nyugdíjasok vagyunk, de szerencsére közel egyharmada fiatalabb, akiket megfogott az a légkör, amely csoportunkban található. Ők jelentik mozgalmunk jövőjét, további sikeres működésünk zálogát. A hármas igeidő így fonódik össze egy baráti, tudományos szintű, helytörténetnek elkötelezett tagság tevékenységében. A jelenben pedig most is együtt vagyunk. Adja Isten, hogy még sokáig.

Őri Dezső (Kemenesmihályfa, 1930. június 10.)

Kereskedelmi és vendéglátói szaktechnikus végzettségű nyugdíjas vagyok. Helytörténeti munkáim, írásaim esetenként a sajtóban is megjelentek a rendszerváltás óta. Ilyen cikkem volt az 1990. június 13-i Vas Népeben „A vasút és egy falu búcsúja” című írás, amely a kemenesmihályfai vasúti megálló megalósulásáról, a munkálatairól, a peron és a váróterem építéséről, s az utána következett búcsúünnep hagyományairól szól. A Vas Népe 1993.

március 30-i, 31-i és április 1-i számban folytatásban, három cikkben megjelent „Amikor a (II) világháború elérte Vas megyét” című cikkemben a háború alatti körülményeket és a Kemenesmihályfán történt harci eseményeket írtam meg. A megyei napilap 2011. október 22-i számában „Egyé lett a falu a fővárossal” című írásban mint interjúalány, a Kemenesmihályfán 1956-ban történt eseményekről számolok be. Az Új Kemenesfalja 2012. június 1-i

számában szintén interjúalányként az „Emlékek a második világháború idejéről” című cikkben a háború alatt Celldömölkön történt eseményekről beszélt, hogy az utókor is megismerhesse az akkor történeteket. A Vas Népe 2012. augusztus 9-i számában „Közmunka a múltban” című újságcikkben, több évtizedre visszatekintve, történelmi eseményeket eleveníték fel az utókor számára, amelyek még ez ideig nem kerültek publikálásra.

Sükösd József (Budapest, 1928. szeptember 27.)

Ennek a kis közösségnek tagja vagyok 38 éve, köszönhetően Káldos Gyula, az akkori Járási Könyvtár Igazgatójának. Már előzőleg hallottam a közösség munkájáról, ezért szívesen jelentkeztem a tagság soraiba. Tudtam, hogy az összejöveteleken a kör tagjai foglalkoznak Celldömölk múltjával és jelenével. A legfőbb cél a múlt feltárása és a megtörtént esetek rögzítése. Nem tudok a sorsnak elég hálás lenni, hogy tagja lettem a honismereti közösségnek. Sokat tanultam az idősebb tagoktól, majd magam is hozzájárulhattam a közösségen belüli munkához. Példaképeim voltak: elemi iskolai tanítóm, Horváth Lajos tanár úr; Nádasdy Lajos nyugalmazott református lelkész, Mes-

terházy Sándor nyugalmazott evangélikus lelkész és még hosszan sorolhatnám tovább őket. Gyermekkoromban már sokat tanultam a volt tanítómtól, Horváth Lajostól. Sokat beszélt a város múltjáról és az ott történt eseményekről. Ecsetelte a bencés szerzetes papság iskolaépítő munkásságát és a város javára fordított áldozatos munkásságukat. Munkáim ezeknek az ismereteknek a tudatában születtek. Így kezdtem megírni a Celldömölki Római Katolikus Elemi Népiskola történetét. Nagyon sok kutatás révén jutottam el a valósághoz. Ezen kívül írtam egy visszaemlékezést, ami végül nem memoár lett, hanem a gazdasági és egyéb szervezetek, valamint régi egyesületek ismertetése. A

közösségnek köszönhetően jutottam el az Országházba, különféle múzeumokba, Ópusztaszerre, talán a társaságon kívül bizonyos helyekre el sem juthattunk volna. Emlékezzünk azokra a társainkra, akik már nincsenek köztünk, de a munkájuk ma is példamutatóan van jelen. Sajnos, korom és betegségem miatt mind kevesebbet tudok részt venni a munkában. Örülök, hogy a kis közösségnek a tagja lehetek.

Szemenyei László (Körmend, 1935. április 17.)

Nyugdíjas köztisztviselőként több mint 20 éve tagja vagyok a Honismereti Munkaközösségnek. Korábban munkahelyi elfoglaltságom miatt nem tudtam bekapcsolódni a munkájába, de mindig figyelemmel kísértem a kör tevékenységét. A csoportban nagyon jól érzem magam. Szinte azonos korúakból tevődik össze a tagság. Az eltérő érdeklődési körök és világnézeti külön-

bözőségek ellenére egymás iránti tisztelet és barátság alakult ki. Ez a munka intenzitását is pozitívan befolyásolja. A foglalkozásokon rendszeresen előadom saját verseimet. Feldolgoztam Celldömölk nagyközség iparosai, kereskedői, vendéglátói és szolgáltatói életét az 1930-as évektől az államosításig. Mivel idős korú vagyok, sok személyes emlékem van a város és környékének múlt-

járól, az ott megtörtént eseményekről. Ezeket megbeszéljük a foglalkozásokon, vagy dokumentálva hagyományozzuk az utókor számára. Nagyra értékelem a csoport évenkénti kirándulásait, ahol számos értékes műemléket, tájat és tevékenységet lehet megismerni. Kár, hogy a fiatalok nem tagjai a közösségnek. Erre próbál a közösség nagy erőfeszítéseket tenni. Amíg egészségem engedi, továbbra is segítem a közösség munkáját.

Szép József (Celldömölk, 1952. június 9.)

Villanyszerelő vagyok, 1990-től Nemeskeresztúr polgármestere is. A celldömölki Kresznerics Ferenc Városi Könyvtár Honismereti Munkaközössége rendezvényeire emlékezetem szerint 1997-től járok és ettől vagyok tagja a Vasi Honismereti Egyesületnek is. Az Országos Honismereti Akadémiákon való részvétel, és az ott kialakított kapcsolatok és megszerzett tudás mellett a honismerettel kapcsolatos tevékenységemre nagy hatással volt a munkaközösség rendezvényein való részvétel. Nagy szerencsém volt, hogy 1997-ben együtt dolgoztam Dala Józsi bácsival, a nemeskeresztúri Bertha Bulcsu emléktábla létrejöttében illetve az avató ünnepség lebonyolításában. A honismereti körben elsősorban Káldos Gyula bácsi több évtizedes tevékenysége volt hatással rám, de a többiektől is sokat tanultam. A kör egy meglehetősen heterogén társaság, de ez neki a legnagyobb erőssége. Egy sokszínű műveltségű és élettapasztalatú csoport, ahol elég erős a múlttal való szembenézés igénye, de összességében pártsemleges és politikamentes. Egy jó hangulatú baráti közösség s ezért is járok ide szíve-

sen. Közvetlen hatásaként jelentkezett, hogy 2007-ben javaslatomra Nemeskeresztúron az önkormányzati hivatalban Dr. Bokányi Péter irodalomtörténésszel létrehoztuk a Berta Bulcsu emlékszobát, amelyet 2010-ben két tárlóval bővítettünk. Örültem annak, hogy az irodalomtörténész minden, a kiállítással kapcsolatos javaslatomat elfogadta. Azóta Vas Megyei Irodalmi Emlékhely lettünk. Csatlakoztunk a Petőfi Irodalmi Múzeum által létrehozott Magyar Irodalmi Emlékházak Egyesületéhez. 2010-ben 10 tárlóval és régi képek, térképek, tárgyak felhasználásával Nemeskeresztúr múltját bemutató kiállítást hoztunk létre. 2011-ben széles körű anyagi összefogással a szombathelyi Marinus Kidó gondozásában megjelent Herczeg László Nemeskeresztúr évszázadai című könyve településünk történetéről, amelyet az elszármazottak meghívásával egy ünnepélyes rendezvényen mutatunk be. Ahogy Laci bácsi megosztotta velem a kutatási eredményét a helytörténeti kiállítás kialakításakor ugyanúgy átadtam én is neki a korában általam összegyűjtött anyagokat. A tárlatot fo-

lyamatosan bővítettem és finomítottam. A 40 évig gyűjtött néprajzi anyagot egyelőre külön őrizzük, talán egyszer helyiség is lesz a bemutatására. Javaslatomra a Honismereti Kör Lancsics Bonifác bencés szerzetesnek a „Boldogasszony anyánk” című népének szerzője halálának 275. évfordulójára a dömölki bencés romtemplomra emléktáblát helyezett el, amelyet a nagy számú érdeklődő jelenlétében 2012. augusztus 15-én a szentmise után avattunk fel. Külön örömmre szolgál, hogy 2012. május 24-én a Honismereti Kör tagjait Nemeskeresztúron üdvözölhettem és nekik a községet és a létrehozott kiállításokat megmutathattam. A jövőben szeretnék a község történetének olyan eseményeivel foglalkozni és feltárni, amelyek nem szerepelnek a korábban megjelent műben. A Honismereti Kör szempontjából meghatározó lesz, hogy tudunk-e nyitni a fiatal korosztályok felé. Ide tudjuk-e kapcsolni a honismerettel foglalkozó gyűjtőket és helytörténeti munkákat író személyeket. Községünkben is jó lenne, ha felbukkanna egy fiatal, akit érdekelne ez a dolog, és akik az összegyűjtött anyagokat továbbvitelre egyszer majd átadhatnám.

Lendvay Istvánné: A Honismereti Munkaközösség jövője

A celldömölki Kemenesaljai Központ és Könyvtárban 40 év óta működik a honismereti munkaközösség. Második éve vezetem a kört az év elején a kollégák javaslatai alapján összeállított munkaterv alapján. Összejöveteleinket kéthetente csütörtök esténként tartjuk szeptembertől májusig. Célunk a település múltjának megőrzése.

A kulturális munka során a múlt értékeinek feltárásához és megismeréséhez hozzájárulunk azáltal, hogy a munkaközösség tagjain kívüli személyek számára is nyilvánosak az általunk szervezett előadások, ezzel szolgáljuk a nemzedékek egymás iránti tiszteletét, a szülőföldhöz való ragaszkodását és a magyarságtudat érzésének elmélyítését.

Múltidéző programjainkat igyekezünk úgy szervezni, hogy sokrétűek legyenek, pl. beszélgetések a város életéhez kapcsolódó aktuális kérdésekről, időnként külső előadókat kérünk fel egy-egy kiemelkedő esemény vagy személyiség bemutatására vagy tagjaink ismertetik kutatásaik eredményét összefoglaló dolgozataikat, forrásokra alapozott írásokban. Kiállításon mutatjuk be Celldömölk történetjének alakulását. Foglalkoztunk az általános iskolások honismereti oktatásával, annak jövőjével. Javaslatokat tettünk Celldömölk utcaneveinek megváltoztatására. Köszöntöttük Nádasdy Lajos református lelkészt 100. születésnapján, aki szintén a munkaközösségünk tagja, számos honismereti kiadvány szerzője.

Megemlékeztünk elhunyt tagtársunkról, Horváth Lajos igazgató úrról, akinek a helytörténeti munka mindig a szívügye volt és sok adatot az ő kutatómunkájának következtében pontosíthattunk.

Tagjaink gyűjteményéből hiánypótló kamara-kiállításokat készítünk a könyvtárral és a Kemenesaljai Berzsényi Asztaltársasággal közös rendezvényeken.

A Honismereti Munkaközösség büszke településünk kiemelkedő egyéniségeire. Munkánk során célul tűztük ki, hogy megismerkedünk a múlt tudós papjainak életével és munkásságával. Ki ismerhette volna legjobban a nagyírú nyelvészt, Kresznerics Ferencet, mint utóda Dr. Koltai Jenő esperes úr és ki tudna többet a bencések történetéről és közülük is Lancsics Bonifácról, mint Kirner Antal Zoltán plébános úr? Őket hívtuk meg előadónak foglalkozásunkra, ahol a tagság egyöntetűen javasolta, hogy ahol működött Lancsics Bonifác, annak a templomnak a falán emléktáblát kell elhelyezni.

Igazi összefogás született ezek után, egyház és önkormányzat segítette a megvalósítást. A Kemenesaljai Művelődési Központ és Könyvtár pályázatot nyújtott be a kivitelezés költségére a Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány kiírására. A Balassi Intézet és a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal támogatása révén nyert pénzeszköz egy részéből Karáth Péter mérnök úr megtervezte, Szakács László sírköves mester elkészítette sürgős, mindent megelőző munkával. Közben pedig folyamatos

LANCSICS BONIFÁC EMLÉKTÁBLÁJÁNAK FELAVATÁSA

tárgyalást folytatott a plébános úr az engedélyeztetésért. Végül készültek a meghívók, és mindenki, aki értesült a rendezvényről, kötelezően tartotta a részvételt. Az összefogás ereje volt a jellemző a szentmisen és az emléktábla avatásán, hiszen vallástól és világ-

nézettől függetlenül mindenki együtt énekelte Lancsics Bonifác Mária-énekét: „Baldogasszony Anyánk...” Valóra vált a bencés szerzetes szándéka: összegyűjtötte a népeket Mária tiszteletére.

Megemlékeztünk Berzsényi Dániel felfedezőjéről, Kis Jánosról is. Aktívan részt veszünk a megyei honismereti egyesület munkájában: képviseljük közösségünket a Pátria Napon, a Megyei Honismereti Napon és az Országos Honismereti Akadémia egyhetes rendezvényein is, az itt elhangzottakról ve-

BERKI JENŐ KEMENESMIHÁLYFAI SZŐLŐBIRTOKÁN FOGADJA A KÖZÖSSÉG TAGJAIT

tített képes előadásban számolnak be a résztvevők az otthon maradtaknak, ezzel is bővítette az ismeretszerzést hazánk nevezetességeiről.

Az elmúlt év előadói voltak: Káldos Gyula nyugalmazott könyvtárigazgató; Dr. Koltai Jenő esperes-plébános; Kirner Antal Zoltán plébános; Rác Dénes evangélikus lelkész; Fehér Tamás celldömölki borász; Kelemenné Benkő Barbara tanárnő; Dr. Lenner Tibor főiskolai tanár; Talabér Sándorné tanárnő; Dr. Feiszt György megyei levéltár igazgató-helyettes; Szemenyei László nyugalmazott polgármester; Dr. Oszkó Zoltán nyugalmazott iskolaigazgató; Rózsás János a Szovjetunióban a Gulagot megjárt egykori hadifogoly; Hetényi József helytörténész; Szép József polgármester. Előadónk elsősorban a munkaközösség tagjai, de voltak kívülállók is. Nagy érdeklődés kísérte valamennyi előadást.

Év végén mindig hazánk egy történelmileg kiemelkedő településére kirándulunk, ahol ismereteink elmélyítése mellett a kollégák baráti összetartását is erősítjük. El szoktunk látogatni vidéki tagtársaink lakóhelyére, ahol a falu múltjával, nevezetességeivel ismerkedünk a közösséget erősítve. Az elmúlt évben Nemeskeresztúr és Kenyeri települések történetével foglalkozó könyvbemutatót tartottunk a szerzők személyes jelenlétével és beszámolóival.

Ízelítő tervezett programjainkból:

- farsangi népszokások felelevenítése tagjaink által
- részvétel a honismereti akadémián, Székesfehérváron.

SZABADTÉRI SZENTMISE A DÖMÖLKI ROMTEPLOMBAN

- kirándulás a Honismereti Munkaközösséggel: Keszthely és környéke természeti és kulturális örökségének megtekintése
- Virághalmi Ferenc 1848-as honvédtiszt emlékének ápolása, leszármazottainak meghívása
- honismereti munkaközösségünk 40. évfordulójának megünneplése a Vas Megyei Honismereti Egyesület meghívásával.

LANCICS BONIFÁC EMLÉKTÁBLÁJA

- Életutak-kortörténet című hiánypótló sorozatunk folytatása tagtársaink kutatásai és visszaemlékezései alapján
- a magyar kultúra napja alkalmából színvonalas előadást szervezünk országos hírű előadóval.

A közelgő jubileumra való tekintettel időszerű tevékenységünk értékelése. Az idősebb generáció képviselői, akiknek nagyobb rálátásuk van a múlt és a jelen eseményeire, munkájukkal maradandó értékeket mentettek meg illetve teremtettek.

A kis közösség hallatja szavát minden történelmi szakkérdésben, felmerülő problémák megoldásában. Javaslataival, törekvéseivel, szándékaival a város életének jobbításán fáradozik. Az egymástól teljesen eltérő korú, vallású, szakmájú, politikai irányultságú emberek számára olyan közös együttlétet teremt ez a munkaközösség, amire mindannyian vágyunk.

A tagság folyton változik: néhányan elköltöztek, de jöttek újak és sajnos vannak, akik végleg eltávoztak, helyettük fiatalok kapcsolódtak be, de csak kevesen. A szellemiség azért megmaradt és aktívvá tesz mindannyiunkat. Az aprólékos, nagy figyelmet igénylő kutatómunka türelmet, kitartást igényel. Mai rohanó világunk, a megélhetésért folytatott harc nem kedvez az effajta nyugalmat sugárzó munkának. Ennek ellenére mindig vannak önzetlen emberek, kik szívesen foglalkoznak a múlt örökségével. Széchenyi szavait idézve: „Múltunk ismerete nélkül nem épülhet jövő.”

Legújabb lehetőségünk munkánk publikálására: a Kresznerics Ferenc Könyvtár a megírt művek digitalizálását és interneten történő közzétételét elvégzi. Minden újabb tervünk annyit ér, amennyit megvalósítunk belőle.

• Szeretnénk az általános és középiskolák tanárait is bevonni munkánkba, hogy a jövő nemzedéke számára ne vesszen el mindaz a szellemi érték, amit a munkaközösség a 4 évtized alatt

felkutatott, leírt és minden, amit még nem foglaltak írásba. Mivel a tagság idős korú, szeretnénk, ha a fiatalok is többet vállalnának a helytörténeti kutatómunka szűkebb környezetük iránti felelősségből. Az év elején elkészült munkatervünk egy példányát elküldjük az iskoláknak. A kollégák szívesen vállalnak egy-egy előadást az általános és középiskolákban egy történelmi emléknapon vagy rendhagyó történelmi órákon.

URÁNOVICZ BÉLA ELŐADÁSA A SÁGHEGYI Bányászatról

- A hazaszeretetre nevelés egyik formája lehetne, ha a munkaközösségi előadásokra diákokat is meghívnánk, és számukra helytörténeti gyűjtőmunkára pályázatot tudnánk kiírni, ezzel ösztönöznénk a tanulókat és figyelmüket a honismeret felé terelnénk.
  - Szeretnénk hírt adni a helyi tv-n keresztül is a munkánkról.
  - Hasonló célokat vállaló közösségekkel kapcsolatot kezdeményezünk a tevékenységünk szakmai színvonalának erősítése érdekében
- Fontos lenne, ha a múlt öröksége fennmaradna és ehhez fiatalok lelkes csatlakozását várja a Honismereti Munkaközösség. Keresztúry Dezsőnek, a jeles pannon költőnek soraival: „Őrizd nemzeti múltunk emlékét úgy, hogy bennünk újulj magad is, újratekertve hazánk.”

ÉVZÁRÓ FOGLALKOZÁS 2006-BAN